

Tak som sa zamyslel

..... prečo ľudia chcú byť v anonymite, prečo mlčia, napriek tomu, že sa vzdajú niečoho, čo im, podľa svojich slov, pomáha pri znášaní útrap s našou chorobou. Veď človek je tvor komunikatívny, čo ho postavilo v prírode na ten najvyšší stupeň vývoja. I komunikácia nás posunula vpred a umožnila nám využívať možnosti, ktoré samotná príroda poskytuje.

Je samozrejmé, že v tej prírode nie je všetko ideálne, že je tam aj mnoho úskalí v prirodzenej forme, ale napredovaním vývoja a zveľaďovaním civilizácie sa ešte viac znásobujú nástrahy, ktorých spolupáchateľmi sme možno i my, sami ľudia.

Voľakedy prežili iba najsilnejší a najzdravší jedinci. Bola to prirodzená selekcia. To je však príliš tvrdé v pohľade na ľudstvo ako také. Ľudstvo sa predsa oddelilo od priamej zvieracej časti tvorstva na Zemi. Nie som odborník na tieto veci a tak sa nebudem zahrabávať vo výklade prechodu časti fauny na človeka. Jedno však viem, že i komunikáciou sa mu rozširovali kapacity mozgu. A práve tento začal používať, aby si uľahčil život, aby si pomohol jednak pri zabezpečovaní stravy, ale i pri pomoci, keď sa mu niečo prihodilo po zdravotnej stránke. Skúšal rôzne formy pomoci, hľadal bylinky, používal rozličné nástroje, aby eliminoval vzniknuté problémy.

Toto sa väčšinou sústreďovalo na vonkajšie prejavy. Tie vnútorné boli pre neho nevysvetliteľné a záhadné, lebo sa neprejavovali na každom rovnako. Niektorí jedinci boli dokonca imúnny voči ochoreniam a niektorých to likvidovalo hromadne.

Určite si neskôr všimli, že na to má vplyv i to, ako sa stravujú a v akom prostredí sa pohybujú.

Prešlo mnoho rokov, desaťročí, stáročí či až tisícročí a v niektorých oblastiach medicíny si dodnes nevieme rady. Nechcem vnášať skepsu, ale najbližšie sme pri našom ochorení. Mnoho peňazí, mnoho času a mnoho mozgových kapacít je vynaložených nato, aby sa s touto chorobou dokázal človek vysporiadať tak, že mu už nebude nočnou morou.

Pokročilo sa i v tejto oblasti, ale stále je to iba na začiatku. Niektorí z tých, ktorí nás liečia ma možno prísne vykarhá, že to bagatelizujem, ale pohľad toho, kto je priamo zasiahnutý ochorením sa pozerá na vec z iného pohľadu. Má prísnejšie kritériá na hodnotenie pokroku, lebo vidí vo svojom okolí, ako jeho spolupútnici padajú a na nohy ich nedokáže ani tá najlepšia a najmodernejšia medicína postaviť.

Necítim však bezradnosť a nevzdávame sa. Preto je veľkým prínosom, že existujú skupinky ľudí, ktorí zgrupujú ľudí takto postihnutých a venujú im kúsok svojho voľného času, ktorý by možno mohli venovať svojim záľubám, či rodine. Motivácia je silná a pomoc druhým, môže byť niečím, čo im samotným pomáha akumulovať sily prekonávať problémy svoje i tých ostatných, ktorí sa rozhodli nezostať uzatvorení sami do seba i s chorobou. Ktorí nečakajú iba pomoc z druhej strany, ale sami sa chcú ukázať svetu, že za pomoci priateľov je i to ťažké nažívanie, aspoň o malý stupeň znesiteľnejším. Veď je po takýchto krokoch kopu zážitkov, lebo verte mi, v takom kolektíve sa pretrasie všeličo, všeličo sa pospomína, ako sme sa „skoprcali“, ako sme sa „rozčapili“, ako nás to pekne hádže z boka na bok, ale niekedy aj dopredu a žiaľ i dozadu.

Každý jeden, ktorý sa stavia k ochoreniu spríama a uvedomujúc si jeho vedľajšie prejavy sa im vyhýba, je malým víťazom. Malým z pohľadu ostatného okolia, ale veľkým z pohľadu seba samého, že som našiel dostatok síl dostať sa medzi svojich priateľov a oni pritom vôbec nepocitujú, že ja prekonávam problémy. Dnešná pomocná výbava a technika je na takej vysokej úrovni, že veľa našich „galíb“ dokáže zakryť a spríjemniť spoločné posedenia, vychádzky či súťaže. A to by malo v prvom rade tešiť toho, kto sa cez túto prekážku dostal. Pretože jedovitá, napaprčená a zlostná tvár odrádza i tých najvytrvalejších a najbližších priateľov.

Žiaľ, mrzia ma prípady, kedy záujem jednotlivca prerastá nad rámec skupiny, kedy sa ambície niektorých ľudí dostanú do nezdravých osobných súbojov a vytvára sa atmosféra nedôvery, šuškania a závidia, čo všetko nepriaznivo vplýva na celkové spoločenstvo takto organizovaných jednotlivcov s našim ochorením.

Mali by sme sa tešiť i z malých úspechov, ktoré sa nám podaria, lebo bitka o presadenie sa a to nie iba ekonomické z pohľadu celospoločenského, nie je taká ľahká a jednoduchá. Je snáď zbytočné spomínať Svätoplukove prúty, či ohnivká reťazí, otvoriť oči asi bude musieť iba opätovne nejaká trauma, lebo tá nás na chvíľu dokáže zjednotiť, tak ako celý slovenský národ.

Ale práve náš mozog, ktorý prešiel toľké roky vývojom, napriek tomu, že je čiastočne poškodený - je to iná oblasť, by mal víťaziť, lebo v konečnom dôsledku mi to pripadá, ako by sme sa aj s našou chorobou štvrali opäť na stromy a od radosti, že sme na ňom si búchali po našej chorej hlavičke.

Robme akcie, buďme aktívni a nepokazujme na druhých, keď mnohokrát sami sme ešte toho veľa nedokázali. Súťažme v tom, kto donesie viac radosti a veselosti do kolektívu a vôbec nie je podmienkou aký veľký je ten kolektív.

Nepozerať sa na tých, ktorí majú odlišný náhľad na naše spoločné veci, ako na nepriateľa, ale partnera, ktorého si vážime a skúsime sa nad jeho návrhom zamyslieť. Buďme dôslední a doťahujme veci do konca, na ktorom sme sa rozhodli. Buďme priami a úprimní, nemusíme svoju pamäť zaťažovať balastmi a zbytočnosťami.

Venujme svoju lásku tým, ktorí sú medzi nami, lebo naše slzy nad ich hrobom im už nepomôžu. Chovajme sa jeden k druhému ako by sme sa možno videli posledný raz a rozdeľme sa o svoje dobro s každým, kto nám o to stojí.

Mať známych je dobrá vec, mať kamarátov je ešte lepšia vec, ale mať úprimných, čistou myslou obdarených priateľov je tá „najsúperovejšia“ vec a tú by sme si mali vážiť a strážiť ako oko v hlave.

Verte mi, že napriek mnohým výhradám a pripomienkam, chce takým priateľom byť čo najväčšiemu počtu ľudí i

Váš Tony

ZOKLE - / ZO borské KLE bety/

Tento krát sme z ekologicko-ekonomického hľadiska zvolali naše zasadnutie do hotela Máj v Piešťanoch, lebo sme tam zhodou okolností mali víkendovú rekondíciu, tak trochu nadstavenú, nie však ako v roku 1996 raňajkové lečo.

Ono totiž oficiálny termín pripadol na utorok 10.4., ale nástup na rekondíciu bol 12.4. a prihlásených nás bolo 25 účastníkov. Tak sme sa na predošlom zasadnutí rozhodli a tí čo čítajú kluboviny sa o tom i dozvedeli, že to bude tak a nie inak.

I tu sme prijali ospravedlnenia z neúčasti, ale i veľa pozdravov od našich členov, čo sme si každý večer zdokumentovali a ocenili. Smutná bola Majka Šútorka, ktorá nemala dovoz a odvoz a jej sprievodcu mala robiť Pavlínka, na ktorú sme sa tak veľmi tešili, žiaľ, nebolo ani nám ani im dopriate. Anka Kanevová poslala všetkým pozdravenie a nádherný pobyt, k nej sa pridala Ivan BÍRO. SMS-kou nás pozdravili Anka Benčíková, Nadka, Norbi, Janka a Vierka. V predvečer odchodu na rekondíciu nás nechali pozdravovať priatelia z Ilavského klubu na čele s Ankou Pappovou. Ten pozdrav sa budeme snažiť dostať do klubovín. Môže to byť trochu problém, lebo to prišlo e-mailom ako obrázok. Uvidíme čo to spraví.

Prešli sme na akciu Krok s SM, ktorá bola už vlni naplánovaná na 12. mája. Uvádzam to iba preto, aby niekto za tým termínom nehľadal niečo iné, ako samotnú akciu. Načrtli sme si predbežný program. Titus mal návrh, či by sme akciu nemohli spojiť i s oslavou 15 výročia oficiálneho založenia klubu. Návrh bol schválený a tak sa výbor dohodol na operatívnom zasadnutí, kde už program rozoberieme podrobnejšie. Jednalo sa o pozvanie hostí, výzdobu vlastnými výrobkami, kultúrnou vložkou, prípravou miestnosti už deň vopred. Predseda vyzval všetkých prítomných, aby prišli s vlastnými iniciatívnymi. Poprosil manželov Titusových, či by pre nás nepripravili podobný, nie však tak fyzicky náročný, program, ako vlni. Prisľúbili! Sľučničky k akcii máme nejaké z minulosti, ale majú prísť nejaké nové zo zväzu, spolu aj s nejakým propagačným materiálom.

V ďalšom sme detailne rozoberali stav záujmu o rekondičný pobyt v Dudinciach, lebo voči pôvodne voľnej kapacite, potvrdenej majiteľmi zariadenia, sa prihlásilo o 7 uchádzačov viac. Nakoniec sme zostali v takej polohe, že predseda sa pokúsi osloviť majiteľov, či by nebolo možné zvýšiť stav účastníkov.

Prečítali sme si ponuku zväzu o možnosti zakúpenia klobúkov a tričiek. Vzhľadom k tomu, že v minulom roku sme sami odmietli výrobu klobúkov a čiapok, asi z toho dôvodu nebol prejavovaný záujem ani tento rok. A ešte návrh, termín bol veľmi krátky a nebolo možné obvolať všetkých členov, zvlášť, keď sme sa pripravovali na rekondíciu. Záujem nebol ani o tričká.

Predseda upozornil na blížiaci sa termín možnosti odovzdania dokumentov potrebných na poskytnutie 2 % pre tých potencionálnych darcov, ktorým zúčtovanie robí zamestnávateľ.

Prehodnotili sme záujem o rekondíciu v Turčianskych Tepliciach, kde by počet účastníkov mal byť nad 25, aby sme mohli mať rezervovaný bazén s termálnou vodou iba pre našu skupinu. Zatiaľ bolo prihlásených 29 záujemcov, z ktorých niektorí ešte spresnia v dohľadnej dobe svoju účasť. V prípade, že by počet záujemcov klesol pod potrebný počet, odsúhlasili sme si, že oslovíme priateľov zo susedných klubov.

Viac času sme venovali informáciám zo zasadnutí Výkonného výboru zväzu a taktiež jeho Valného zhromaždenia, konaných na Zemplínskej šírave. My sme tam delegáta nemali, to už sme písali v predošlých klubovinách a tak nás zaujímali podrobne všetky prerokované body. Materiály sme operatívne, cestou e-mailu dostali od novozvolenej predsedníčky zväzu Ivetky Gálikovej. K spomínanej dokumentácii sme dostali ešte i dokumentáciu ohľadne povolenia konania Kroku s SM, verejných zbierok a pod.

So záujmom sme si prečítali i zápisnicu zo stretnutia predsedov klubov, ktorí ešte po valnom zhromaždení a výkonom výbore pobudli v zariadení a preberali veľa zaujímavých bodov. Určite budú podnetom i pre vedenie zväzu a to nielen preto, že s mnohými sme súhlasili i my. Ako jediný zástupca klubu na spomínaných akciách bola Katka, ktorá niektorými živšími informáciami doplnila predsedove menej zázrivné čítanie dokumentov.

Klárka nám predložila ponuku firmy Lavatherm, ktoré vyrába a distribuuje zdravotnícke pomôcky na liečbu chladom a teplom.

Vyskúšajte – ochutnajte !

ZORE – ZOborské REcepty.

1 PL = jedna polievková lyžica

1 ČL = jedna čajová lyžička

1 KL = kávová lyžička

1 Š = jedna šálka

A opäť hliva na podporu imunitného systému:

DRŽKOVÁ POLIEVKA

500 g hlív, 50 g masti, cesnak, mleté čierne korenie, 30 g múky, majoránka, soľ, paprika.

Hlivu pokrájame na rezance, podusíme na masti. Zalejeme vriacou vodou, pridáme cesnak, soľ, okorením, zahustíme zápražkou zhotovenou z masti a múky. Hotovú polievku okoreníme majoránkou a paprikou spenenou na tuku. Podľa potreby osolíme.

GULÁŠOVÁ

1 cibuľa, 30 g tuku, 60 g hladkej múky, mletá paprika, soľ, korenie, mletá rasca, cesnak, 1 kocky masoxu, 2 zemiaky, 200 g hlív, 100 g hovädzieho mäsa z konzervy.

Pokrájanú cibuľu speníme na tuku, zasypeme múkou a opražíme. Pridáme mletú papriku, zalejeme vlažnou vodou, dobre premiešame a krátko povaríme. Potom doplníme zmes vodou na žiadané množstvo polievky, osolíme, okoreníme, pridáme na kocky nakrájané zemiaky, nadrobno nakrájanú hlivu a varíme do mäkka. Pred dokončením pridáme mäso z konzervy, ochutíme masoxom a krátko povaríme.

HLIVOVÁ

250 g hlív, cibuľa, lyžica oleja, 1 dl smotany, mletá červená paprika, mleté čierne korenie, soľ, 1 lyžica hladkej múky.

Umyté a pokrúpané hlivy udusíme na oleji, spenenej cibuli, zalejeme 1 litrom vody, okoreníme, osolíme a po povarení pridáme zápražku zo smotany a hladkej múky. Znovu krátko povaríme.

ZDRAVÁ

1 kg mrkvy, 3 zemiaky, 200 g hlív, karfiol, petržlenová vňať, soľ, olej.

Hlivy umyjeme a pokrúpané. Vložíme ich do rozohriateho oleja a krátko podusíme. Potom prilejeme približne 1 liter osolenej vody, vložíme do nej očistenú a nakrájanú mrkvu, zemiaky a karfiol. Varíme pomaly na miernom ohni. Keď je zelenina mäkká, vyberieme ju a rozmixujeme alebo dvakrát prepasírujeme cez sitko. Vrátime ju do vývaru a aspoň ručne dobre premiešame (vhodnejší je ručný elektrický ponorný mixér). Navrch nasypeme posekanú petržlenovú vňať.

ZOFT, ZOborské

FTipovisko

Dobrovoľné príspevky do kostolnej pokladničky veľmi poklesli, a tak sa pán farár odhodlal k ráznemu opatreniu.

Počas kázne vyhlásil :

Bratia a sestry, robím to veľmi nerád, ale nemám iné riešenie. Je totiž medzi nami muž, ktorý má hriechy pomer s manželkou jedného nášho cirkevníka ... Preto, ak sa v kostolnej pokladničke na milodary do večera neobjaví 500,- korún, zverejním jeho meno. Keď po omši farár počítal peniaze v pokladničke, našiel tam 25 päťstokorunáčok a jednu dvestokorunáčku s pripnutým lístkom : "Pre lásku božiu, otče, počkajte mi, do večera tie tri stovky niekde zoženiem".

Štyria alkoholicy zastavia taxík. Jeden z nich podíde k taxikárovi a pýta sa :

- Hik, hik hodiš piatich ľudí na železničnú stanicu?

- Prečo piatich? Ved' vy ste len štyria...

- Hik, hik a ty čo? Ty nepôjdeš?!

V čase, keď sa mnohí pripravujú na leto, cvičia a držia všelijaké tie diéty, posiadam veľmi aktuálne heslo dňa :

"Som tučný, lebo nie som lenivý sa nažrať !!! "

Niečo z korešpondencie :

Ajoj Tonko!

Tento krát ma vyprovokovalo k napísaniu mojich riadkov tvoje pochybovanie hneď v úvode zamyslenia či vôbec má zmysel sa nad niečím zamýšľať a dávať to na papier. Ty vieš, že všetko so všetkým súvisí a všetko, čo urobíme má svoj zmysel a význam. Takže bez tvojich myšlienok by neboli Kluboviny Klubovinami a klub klubom. A to nepíšem pre to, že sa potrebujem zviditeľniť (je ma dosť, takže som neprehliadnuteľná:-), ale pre to, že to tak cítim. Hoci v dnešnej dobe hovoriť o citoch a pocitoch sa moc nenosí. Moja priateľka mi raz povedala: „Nedaj ľuďom príliš nahliadnúť do svojho vnútra, lebo čím viac budú o tebe vedieť, o to ľahšie ťa zrania!“ Aj napriek tomu, že sa moja v dobro veriaca duša neraz v ľuďoch sklamala, nechce uveriť, že na svete prevláda sebecké ego a že srdcia skameneli... Spomínal si v zamyslení, že do redakcie Klubovín chodí menej reakcií na články od našich členov ako by malo. Buď to asi tým, že čo raz dáme na papier, môže byť použité či už k vzostupu alebo pádu ľudského „ja“. A čo sa týka Werichovej myšlienky, možno by bolo dobré porozmýšľať o jej návrate do našich radov. Hlavné v tejto čudnej dobe, kedy je medzi ľuďmi dostatok negatívneho ohovárania, závidisti i nenávisť a tie životodarné pozitíva ako je dobrá nálada, priateľský rozhovor bez podrázov, pekné slovo, milý úsmev, prenikajú medzi nás čoraz ťažšie. Takže, milí členovia nášho klubu - „Nie je treba, aby bolo príliš veselo, hlavne nesmie byť smutno, tobôž aby sa plakalo!“ Iveta*

Ahoj Tonko.

V poslednej dobe sa na mňa nakopilo viac problémov než som očakávala a tak si často spomínam na somára, ktorého príbeh ti posielam.

"Kde bolo tam bolo, žil jeden dedko, ktorý mal starého somára. Raz padol somár do studne, zúfalo híkal a dedko sa snažil dostať ho odtiaľ von. Nakoniec sa rozhodol, že somár je aj tak starý a studňu chce aj tak zakopať. Zavolať susedov, aby mu pomohli zasypať studňu aj so somárom. Začali hádzať hlinu do studne. Somár začal nariekať, no po čase sa upokojil. Deko nakukol do studne a videl, že somár po každej lopate hlinu zo seba otriasie, zadupe pod seba a tak sa dostáva vyššie. Po poslednej lopate hliny somár vykročil zo studne a šťastne odkráčal. Život na nás vždy bude hádzať rôzne smeti a hlinu. Trik, ako sa dostať zo studne, je zo všetkého sa otriasť a urobiť krok hore. Z každého problému je nejaké východisko, kým to nevzdáme a nezastavíme sa.

Tonko, želám ti, aby sa ti ruka po operácii rýchlo zahojila a sfunkčnila na 100%. Ak ti zostane v klubovinách voľný "platz" a uznáš, že "somárstory" je poučením pre viacerých z nás..... Maj sa pekne, pozdravujem aj Kláriu, teším sa na stretnutie v Máji.

S odstupom času :

Ahoj Tonko. Na rekondičke bolo výborne, tak kým máme v živej pamäti zážitky a dojmy, napísali sme ti o nej pár slov. Želáme ti veľa zdravíčka a veľa síl.

Aj vy ste celú zimu netrpezlivo čakali na Máj? Tak ste sa v apríli dočkali. V pre niekoho známom, pre niekoho novom prostredí sme sa stretli na prvom tohtoročnom vikreku. A že nás bolo! Času málo, tém na rozhovory veľa. Veď poniektorí sme sa nevideli od leta. A tak sme si v pohodičke užívali, čo nám toto hotelové zariadenie ponúkalo. Ranné kávičky v zasadacej miestnosti, cvičenie a plávanie v bazéne, popoludňajšie vychádzky po okolí, sobotňajší výlet až na kúpeľný ostrov. V jazierku práve rozkvitali lekná a v parčíkoch tulipány všetkých farieb. V rámci oddychu sme si zmlsi v miestnom bare na zmrzlinových pohároch a zákusoch. Po večeroch ako vždy a všade spoločné posedenia, chvíľku vážne, chvíľu úradne, ale vždy v pohodičke a v dobrej nálade. Ani sme sa poriadne nestihli nevyspať a vydarený vikrek k zármutku nás všetkých skončil. Do stretnutia na najbližšej klubovej akcii. Majka a Mojmir.

ZOBORSKÉ KLUBOVINY

VRZGLA BRÁNKA, BA AJ POŠTOVÁ SCHRÁNKA.
POZRIEM KTO PRIŠIEL, PREDSA NAŠA POSTARKA.
POZRIEM DO SCHRÁNKY, PREHŔŇAM SA V POŠTE,
ĎAKUJEM VEĽMI ZA VŠETKO, ČO MI KTO POŠLE.

ČO VŠETKO MI PRIŠLO? LIST, ČASOPIS, ČI NOVINY?
HURÁ! PRIŠLI MI AJ Z NITRY ZOBORSKÉ KLUBOVINY.
PRVÉ NA RADE JE OTVORENIE OBÁLKY Z NITRY,
ČO JE V NEJ VIEM HNEĎ, ÚSUDOK JE VEĽMI CHYTRÝ.

NAD ČÍM SA TENTO MESIAC TONY ZASE ZAMYSLEL?
ČO NAPISAL URČITE SI DOBRE DVAKRÁT PREMYSLEL.
JA TIEŽ MINIMÁLNE DVAKRÁT KLUBOVINY ČITAM,
ODPOVEDE AJ NA SVOJE OTÁZKY V NICH VÍTAM.

ČITAM RAD ZA RÁDOM VŠETKY RÁDY AJ RIADKY,
ZOKLE, ZORE ČI ZOFT, TO SÚ KLUBOVINOVÉ SKRATKY.
ZISTILA SOM, ŽE KLUBOVINY OSLAUVUJÚ PRVÚ DESIATKU
A VÁŠ KLUB UŽ OSLAUVUJE SVOJU KRÁSNU PÄTNÁSTKU.

JA KLUBOVINY DOSTÁVAM PRAVIDELNE OD ROKU 1999
A KONCOM TOHTO ROKU BUDEM MAŤ SNÁĎ ČÍSIEL 99.
VERTE, ŽE PEKNE ZA SEBOU ICH MÁM ULOŽENÉ
A NAŠLA BY SOM SI ICH HNEĎ V NOCI AJ VO DNE.

-2-

PATRÍ SA MI VÁM K VAŠEJ PRÁCI ZAVINŠOVAŤ,
ŽELÁŤ, ABY VÁŠ KLUB EŠTE DLHO MOHOL TRVAŤ.
NECH V LÁSKE A ZDRAVÍ SA STÁLE SCHÁDZATE
A MEDZI SEBOU LEN POKOJ A POROZUMENIE MÁTE.

NECH POCHOPENIE, ŠTASTIE A RADOŠŤ U VÁS VLÁDNE
A TONY NECH VŠETKO V ZDRAVÍ HRAVO STÁLE ZVLÁDNE.
ĎAKUJEM MU ZA VŠETKO ČO NÁJDEM V KLUBOVINÁCH,
VO VAŠICH VÝBORNÝCH ZOBORSKÝCH MINOVINÁCH.

ŽELÁM TI MILÝ TONY, ABY SA TI ZAHOJILI VŠETKY RANY,
ABY SI UŽ NIKDY NEBOL NA TELE ANI NA DUŠI DORANANÝ.
NECH SA U VÁS V KLUBE IBA VESELÉ DEBATY VEDÚ,
ĎAKUJTE PÁNU BOHU, ŽE MÁTE TAKÉHO PREDSEDU!

NECH SA VÁM V KLUBE VŠETKÝM DOBRE DARÍ,
REKONDÍCIE SI UŽITE VŽDY V PLNOM ZDRAVÍ.
RADA BY SOM BOLA AJ OSOBNĚ MEDZI VAMI,
ALE DUCHOM A LÁSKOU SOM STÁLE S VAMI.

TOTO JE K VAŠIM VÝROČIAM MOJA BÁSNIČKA,
POZDRAVUJÚ VÁS ILAVSKÍ SM-KÁRI A
PAPPOVÁ ANIČKA.

APRÍL 2007

Naša identifikácia :

IČO 355 90 700
DIČ 2021479724
Bankové spojenie :
VÚB, a. s. pobočka Nitra,
č. ú. 77230162/0200

Nezabúdame

V mesiaci m á j 2007
s l á v i a

Meniny :

Ingridka Valachyová, **Ivetka** Péterová

Narodeniny :

Zuzanka Špačinská, Norbi Turai, Pavlínka Hájková, **Štefan Pistovič**, **Evka Tulinská**, Anka Gerbelová, Milan Andrejko, Helenka Sláviková,

Gratulujeme a prajeme veľa lásky, pohody a porozumenia, všetko pri dobrom zdraví.

Môžete nás kontaktovať i cez internet na klubových **email – adresách :**

suchan@ksmnr.sk

anton.suchan@satronet.sk

a nájsť na webovej stránke :

www.ksmnr.sk

!!! Dovoľujeme si Vás všetkých pozvať na zasadnutie nášho klubu, ktoré sa uskutoční, dňa **12. mája 2007 /sobota/ o 10.00 hodine** na **Fatranskej ulici v Nitre – Chrenovej III.**, na prízemí v klubovni Krajského osvetového strediska.

Zoborské kluboviny zostavuje a vydáva Anton Suchan, predseda Klubu sclerosis multiplex Nitra, ako občasník Klubu sclerosis multiplex Nitra. Nepredajné, výhradne pre členov Klubu SM Nitra. Text neprešiel jazykovou úpravou. Príspevky zasielajte na adresu predsedu klubu, Anton Suchan, 949 11 Nitra, Novomeského 3/5 resp. cestou internetu, alebo telefonicky na čísla 037/773 22 99, 0904 547 106, 0915 841 006. Nevyžiadané príspevky nevraciam. Uzávierka čísla 4.5.2007.